

Explaining the Classification of Documents and Historical Evidence in Isfahan Residential Heritage Studies

Maryam Ghasemi Sichani

Assistant Professor, Islamic Azad University Isfahan Branch, Khorasgan, Iran, mghasemi@khuisc.ac.ir

Azadeh Hariri*

Ph.D. Candidate in Conservation of Historical Monuments and Sites, Art University of Isfahan, Iran, haririarc@gmail.com

Behnam Pedram

Assistant Professor in Restoration of Historic monuments and Sites, Art University of Isfahan, Iran, b.pedram@auic.ac.ir

Abstract

In the context of historical cities, the house is the most integral part. Houses are not usually the main building blocks, but they are considered to be the most important sources for city architecture and history. Historical documents and evidence of residential heritage are one of the potential factors of historical knowledge on the architecture of historic houses, and less attention has been paid to this in the previously-done studies. If the status and application of these documents are accurately explained in Iranian architecture studies, the quality of research on the Iranian heritage will change. Therefore, in architectural studies, documents and writings are among the most important sources of attention. The study of the history of the residential architecture of Isfahan based on historical documents and evidence, in addition to providing a more accurate analysis of the values of this building, makes it possible to further deepen the studies of other researchers by providing robust documents and works. By analyzing historical documents and evidence, it is possible to examine the evolution, continuity and lifestyle of architectural buildings in comparison with the present situation, and it is possible to recreate events and lifestyles in the shadow of the use of reliable historical documents and resources. In this regard, the present research seeks to answer the question of how the documents are used to identify the houses in Isfahan in order to study the changes, lifestyle and values of residential architecture in Isfahan. The main objective of answering the key question is to analyze the identification of the architectural talent of historical documents and evidence of the use of historical documents in Isfahan's residential heritage studies. This study was conducted using a descriptive-analytic method, content analysis and a sample of developmental research, using library documents, field studies and interviews. The findings were analyzed by qualitative method and by comparison and interpretation. The results of the research show that with a new approach to identifying historical buildings of Isfahan, based on historical documents, we can present thirteen types of historical documents and witnesses, studying examples of houses, explaining values and performing architectural studies based on them. The most important evidence in this area is memoirs, inscriptions, pictures of personalities and historical events in the body, reports of restorers, family correspondence, travel letters and historical texts, archives of pictures and drawings, paintings, historical gravures, moving pictures, interviews, transaction documents and waqfs (endowments). By reviewing these documents and historical evidence, it is possible to document the way of life, the information of the property genealogy, the study of the form's form, the elements' authenticity, changes and restorations, events and historical incidents, as well as the functions of the house.

Keywords: Isfahan, Historical Houses, Historical Documents and Evidence

* Corresponding author

فصل نامه پژوهش‌های تاریخی (علمی-پژوهشی)

معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه اصفهان

سال پنجم و چهارم، دوره جدید، سال دهم

شماره سوم (پیاپی ۳۹)، پاییز ۱۳۹۷، صص ۱۰۲-۷۷

تاریخ وصول: ۱۳۹۵/۰۷/۱۴، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۱۲/۱۲

تبیین نظام طبقه‌بندی اسناد و شواهد تاریخی در مطالعات میراث مسکونی اصفهان

مریم قاسمی سیچانی^{*}- آزاده حریری^{**}- بهنام پدرام^{***}

چکیده

در بافت شهرهای تاریخی، خانه‌ها به‌طور معمول بناهای شاخصی نیستند؛ اما برای شناخت معماری و تاریخ شهرها در زمرة مهم‌ترین منابع تلقی می‌شوند. اسناد و شواهد تاریخی درباره میراث مسکونی، از جمله آثاری است که درباره معماری خانه‌های تاریخی بالقوه دانش‌بیاری دربردارد و در پژوهش‌ها کمتر به آن توجه شده است. درصورتی که جایگاه و کاربرد این اسناد در مطالعات معماری ایرانی به درستی تبیین شود، کیفیت پژوهش در زمینه میراث مسکونی ایران متتحول می‌شود. ازین‌رو در پژوهش‌های معماری، اسناد و نوشه‌ها از جمله منابع درخور توجه محسوب می‌شوند. مطالعه تاریخ معماری مسکونی اصفهان بر مبنای اسناد و شواهد تاریخی، غالباً برآنکه به تحلیل دقیق‌تری از ارزش‌های این بناها می‌انجامد، با در اختیار قراردادن اسناد و آثار محکم و استوار، ژرفاندیشی بیشتر در مطالعه‌های پژوهشگران دیگر را نیز میسر می‌کند. ضمن تحلیل اسناد و شواهد تاریخی این امکان وجود دارد که تحول، تداوم و شیوه زندگی در فضاهای معماری خانه‌ها در مقایسه با وضع موجود بررسی شود و در سایه استفاده از اسناد و منابع تاریخی موثق، بازآفرینی رویدادها و شیوه زندگی امکان‌پذیر است. در این راستا، پژوهش حاضر در بی‌پاسخ‌گویی به چگونگی کاربرد اسناد در شناخت خانه‌های اصفهان به‌منظور مطالعه تحولات، شیوه زندگی و ارزش‌های معماری مسکونی اصفهان است. هدف اصلی برای پاسخ‌گویی به پرسش کلیدی به این قرار است: با تحلیل و شناسایی استعداد معمارانه اسناد و شواهد تاریخی، چگونگی کاربرد اسناد و شواهد تاریخی را در مطالعات میراث مسکونی اصفهان بررسی کنیم. این پژوهش با روش توصیفی تحلیلی، تحلیل محتوا و نمونه‌پژوهی با هدف توسعه‌ای و با بهره‌گیری از اسناد کتابخانه‌ای، مطالعه‌های میدانی و مصاحبه انجام شده است و یافته‌ها براساس روشنی کیفی و با مقایسه و تفسیر تحلیل شده‌اند. نتیجه پژوهش نشان می‌دهد با رویکردی نوین در شناخت خانه‌های تاریخی اصفهان براساس اسناد و شواهد تاریخی، می‌توان سیزده نوع سند و شاهد تاریخی ارائه کرد و با مطالعه نمونه‌هایی از خانه‌ها، تبیین ارزش‌ها و انجام مطالعه‌های معماری براساس آنها میسر می‌شود. یادگاری‌ها، کتیبه‌ها، تصاویر شخصیت‌ها و وقایع تاریخی در کالبد خانه، گزارش‌های مرمتگران، مکاتبه‌های خانوادگی، سفرنامه‌ها و متون تاریخی، آرشیو تصاویر و نقشه‌ها، نقاشی‌ها، گراورهای تاریخی، تصاویر متحرک، مصاحبه‌ها، اسناد معاملات و وقف‌نامه‌ها با اهمیت‌ترین شواهد در این زمینه است. با بررسی این اسناد و شواهد تاریخی مستندسازی شیوه زندگی، اطلاعات تبارشناسی مالکیت‌ها، تفحص در بررسی فرم و اصالت عناصر، تغییرات و مرمت‌ها، رویدادها و وقایع تاریخی و نیز عملکردهای خانه امکان‌پذیر می‌شود.

واژه‌های کلیدی: اصفهان، خانه‌های تاریخی، اسناد و شواهد تاریخی

* استادیار گروه معماری، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسکان)، اصفهان، ایران mghasemi@khuisf.ac.ir

** دانشجوی دکتری گروه مرمت و احیا بناها و بافت‌های تاریخی، دانشکده حفاظت و مرمت، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران (نویسنده مسؤول) harriarc@gmail.com

*** استادیار گروه مرمت و احیا بناها و بافت‌های تاریخی، دانشکده حفاظت و مرمت، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران b.pedram@auic.ac.ir

**** این مقاله برگرفته از پایان نامه دکتری آزاده حریری در دانشکده مرمت و حفاظت دانشگاه هنر اصفهان است.

مقدمه

بیهقی در این باره می‌نویسد: «می‌خواهم داد این تاریخ به تمامی بدھم و گرد زوایا و خبایا برگردم، تا هیچ از احوال پوشیده نماند» (زمانی، ۱۳۹۲).

مقاله حاضر در جست‌وجوی تبیین بنیادهای نظری معماری مسکونی اصفهان براساس اسناد و شواهد تاریخی است. در دسته‌بندی کلی درباره خانه‌های تاریخی اصفهان، دو دسته اسناد و شواهد تاریخی منقول و غیرمنقول وجود دارد. شواهدی که ماهیت آنها با کالبد بنا پیوند دارد، مانند یادگاری‌های دیواری و کتیبه‌ها، در دسته شواهد غیرمنقول قرار می‌گیرند. آن اسناد و شواهدی که با اثر و روند پیدایش کالبدی آن پیوند مستقیمی ندارند مانند اسناد معاملات، قبالجات، اخوان‌نامه‌ها و... در گروه اسناد و شواهد منقول دسته‌بندی می‌شوند.

همچنین مقاله براین اساس تکیه دارد که با واکاوی ۲۶ خانه تاریخی اصفهان که تاکنون اسناد و شواهد تاریخی درباره آنها در آرشیوهای شخصی و دولتی، نظیر مرکز اسناد سازمان میراث فرهنگی و مرکز نوسازی و بهسازی اصفهان، بازشناسی شده است در حکم نمونه و شاهدی برای ژرف‌نگری روش‌شناسی مطالعات میراث مسکونی مبتنی بر اسناد و شواهد تاریخی بهره گیرد. نظام طبقه‌بندی اسناد و شواهد تاریخی که براساس تحلیل این نمونه‌ها به دست آمده است، امکان بازشناسی اسناد درباره سایر خانه‌ها را برای پژوهشگران و فعالان حوزه میراث فرهنگی می‌سرمی‌سازد. راستی آزمایی اسناد و شواهد مطالعه‌شده پژوهش براساس نظریه‌های کارشناسان و تطبیق ویژگی‌های کالبدی مطرح شده در آنها با وضعیت موجود خانه‌های تاریخی، به صورت پیمایشی بوده است.

آنچه از معماری خانه‌های تاریخی به دست پژوهشگران رسیده است دو حوزه بزرگ اسناد و شواهد تاریخی و کالبد بنا را شامل می‌شود که شناخت ما از هر دو در مراحل ابتدایی است. از بسیاری خانه‌های تاریخی هنوز حتی نقشه‌ای کلی در دست نیست یا نقشه‌ها در بایگانی اداره‌های مربوط مدفون است. امروزه بررسی اسناد و شواهد تاریخی که منبع اطلاعات ارزشمندی درباره معماری است، یکی از شیوه‌های معتبر پژوهش است؛ اما تاکنون درباره کاربرد اسناد در مطالعات معماري مسکونی پژوهشی جامع انجام نگرفته است.

اسناد پیوسته مبنای اصلی روایت‌های تاریخی بوده‌اند و باید برای بازنمایی عینی تر گذشته از آنها یاری جست. درواقع طبقه‌بندی و بازشناسی اسناد و شواهد تاریخی درباره میراث مسکونی، مسیر دستیابی به آنها را ساده می‌کند و این اسناد را از مفقودشدن در آرشیوهای خصوصی و دولتی نجات می‌دهد. وجوده تاریخ‌دار و مبین ارزش‌ها در کالبد خانه‌ها و اسناد تاریخی نشانه‌هایی است که به‌واسطه آنها به قدمت و ارزش‌های بنا پی می‌بریم. درواقع بناها تبیین هويت خود را در قالب ارزش‌ها و امدادار این اسنادند. همچنین وجوده تاریخ‌دار در حکم نشانه‌ای بنیادین و عاملی بالقوه در کالبد معماري به شمار می‌آید که بیان‌کننده روال زندگی اثر در طول حیات آن است و این بازشناسی می‌تواند اساس مطالعه‌های تطبیقی برای شناخت گونه‌های دیگری از میراث مسکونی باشد. گونه‌هایی که علائم و نشانه‌هایی در کالبد و اسناد تاریخی ندارند. اهمیت و ضرورت شناخت ارزش‌های تاریخی بناها وقتی به درستی تبیین می‌شود که ابوالفضل

پژوهش

جست وجو کرد که توصیف‌های نوشتاری و در پاره‌ای موضع گراور را شامل می‌شوند. پینون (Pinon) (۱۳۹۲) توضیحات پاره‌ای از سفرنامه‌ها را درباره خانه‌های اصفهان آورده و آنها را در بخش‌هایی همچون سیمای شهری، سازه و مصالح، فضاهای خانه و... دسته‌بندی کرده است. دیبا، ریوالت و سانتلی (Diba, Revault, Santelli) (۱۳۹۲) در کتاب «خانه‌های اصفهان» گونه‌شناسی، نقش طبیعت، فضای معماری، سازه و... را در خانه‌های اصفهان بررسی کرده‌اند. همچنین قاسمی سیچانی و معماریان (۱۳۸۹) در زمینه گونه‌شناسی خانه قاجاری اصفهان کار کرده‌اند. قاسمی سیچانی و حریری (۱۳۹۵) در کتاب «خانه‌های قاجاری اصفهان»، پنج خانه قاجاری را در اصفهان مستندنگاری کرده‌اند. پدرام و حریری (۱۳۹۵) نیز در مقاله «خانه‌های تاریخی با نقشی فراتر از مسکن در بافت تاریخی اصفهان» گونه‌شناسی عملکردی خانه‌های تاریخی اصفهان را بررسی کرده‌اند. در کتاب «قباله کارکاری اصفهان» اسنادی از معاملات برخی خانه‌های اصفهان در سال‌های ۱۳۲۷-۱۳۳۴-۱۴۰۷-۱۴۰۸-۱۴۰۹-۱۴۱۰ ارائه شده است (نورائی، ۱۳۹۱). تاکنون جایگاه اسناد و شواهد تاریخی در شناخت میراث مسکونی اصفهان تعیین نشده است که این از نوآوری‌های پژوهش حاضر به شمار می‌آید.

روش پژوهش

در باره سیمای خانه های تاریخی اصفهان در اسناد تاریخی و جایگاه واقعی وجود تاریخ دار خانه های میراثی اصفهان و ارزش های ملموس و ناملموس آنها، مطالعه های چندانی به صورت مدون و روشنمند انجام نشده است. نگارندگان این رویکرد را با استفاده از گردد آوری اطلاعات از آرشیو ها، مطالعه پرونده ثبت

تا پیش از دوره معاصر، معماری امری نوشتگی تلقی نمی‌شد؛ بنابراین از معماران سنتی درباره معماری خانه‌ها اثری یافت نشده است (قیومی بیدهندی، ۱۳۸۶). پس از سایر منابع مکتوب در حوزه نظم و نشر ایران، باید به مبانی نظری خانه‌های تاریخی اصفهان رسید. در آغاز دوران معاصر و شروع نگارش درباره معماری ایرانی نیز پژوهشگران و مستشرقان به معماری بناهای عام‌المنفعه و یادمانی همچون کاخ‌ها، مسجدها، پل‌ها و... توجه کرده و به خانه‌ها اشاره‌های بسیار محدودی کرده‌اند.

از اولین متون درباره لزوم حفاظت و توجه به خانه‌های اصفهان باید به کتاب «بخشی از گنجینه آثار ملی اصفهان» اثر بهشتیان اشاره کرد که در دهه چهل شمسی نگاشته شد. در دهه پنجماه کاراپتیان (Karapetian) با همکاری گالدیری (Galdieri) کتاب «خانه‌های ارامنه جلفای نو اصفهان» را برای مستندنگاری خانه‌های جلفا، به ایتالیایی و انگلیسی تألیف کرد که از جمله اولین منابع در حوزهٔ معماری خانه‌های اصفهان است؛ همچنین در کتاب‌های «ایران پل فیروزه» و «اصفهان شهر نور» تصاویری از خانه حاج مصورالملکی و خانه امام جمعه اصفهان منتشر شد. از حدود دهه ۱۳۷۰ش و با مقاله‌ها و کتاب‌هایی از محمدکریم پیرنیا، عبدالله جبل‌عاملی، فرهاد ابوالضیاء و قزلباش، کامبیز نوابی و کامبیز حاجی‌قاسمی، غلامحسین معماریان و نیز مجموعه‌های گنجانه خانه‌های کاشان و اصفهان) در ادبیات معماری ایران توجه و بررسی خانه ایرانی پررنگ‌تر به چشم می‌خورد.

قدیمی‌ترین توضیحات درباره خانه‌های تاریخی اصفهان را بیشتر باید در سفرنامه‌های تاریخی

۱. شناسایی اسناد و شواهد تاریخی درباره خانه‌های تاریخی اصفهان
۲. شناسایی و دسته‌بندی شناسه‌های معماری در اسناد و شواهد منقول و غیرمنقول خانه‌های تاریخی اصفهان
۳. ارائه شیوه شناخت خانه‌های تاریخی اصفهان براساس اسناد و شواهد تاریخی

شکل ۱- فرآیند پژوهش (نگارندگان)

اسناد و شواهد تاریخی درباره خانه‌های تاریخی اصفهان

برای مطالعه تاریخ معماری مسکونی، اسناد از منابع دست‌اول به شمار می‌روند. اسناد و شواهد تاریخی میراث مسکونی اصفهان، مدارکی تصویری یا نوشتاری یا شفاهی‌اند که برخی رویدادهای مهم زندگی و تحولات کالبدی بنا، در دوران مختلف تاریخ، در آنها ثبت شده است. از آنجاکه همواره در طول تاریخ، معماری مسکونی در مقام کالبد زندگی انسان بوده است هر شناختی درباره کیفیت زندگی به درک ارزش‌های معماری مرتبط با آن کمک خواهد کرد. شناخت و تفسیر اسناد و مدارک کهن که به نوعی به طور مستقیم و غیرمستقیم با کالبد خانه‌های تاریخی در ارتباط‌اند، تحولات کالبدی و کارکردی این ابنيه را در گذر زمان بیان می‌کنند؛ ازین‌رو به علت اعتبار اسناد و شواهد تاریخی، تبیین جایگاه این خانه‌ها در این منابع پژوهشی موجب ارتقای دانش روز به هویت فضاهای تاریخی می‌شود و به‌دلیل‌آن، ارائه طرح‌های بازنده‌سازی درخور ارزش‌های این ابنيه را به‌همراه خواهد داشت.

در این پژوهش به اسناد معامله و وقف‌نامه خانه‌ای که در «سنده» آمده است و منابعی همچون متن، نقشه، نقاشی، عکس و تصاویر متحرک که به‌گونه‌ای در راستای شناخت و بازنمایی اصالت و هویت‌بخشی کالبد و کارکرد میراث مسکونی اصفهان کمک می‌کند،

آثار ملی، حضور در خانه‌ها و تجزیه و تحلیل اطلاعات مطرح کرده‌اند. روش این پژوهش توصیفی تحلیلی، تحلیل محتوای اسناد و شواهد تاریخی و نمونه‌پژوهی است و با هدف توسعه‌ای انجام شده و درنهایت، تحلیل داده‌ها براساس روش کیفی و با مقایسه و تفسیر بوده است.

فرآیند پژوهش

برمبانای روش پژوهش، نخست شناخت و چیستی اسناد و شواهد تاریخی و اهمیت آنها در فرآیند شناخت خانه‌های تاریخی مدنظر بوده است؛ سپس به بازشناسی نشانه‌های تاریخ‌دار و معمارانه در اسناد و شواهد منقول و غیرمنقول مرتبط با خانه‌ها، به‌منظور ارائه روش‌هایی مدون برای شناخت خانه‌های میراثی، اصفهان توجه شده است. در این دسته‌بندی، شناسه‌هایی که میان ارزش‌ها و ویژگی‌های معماری خانه‌ها در اسناد و شواهدند به دو دسته‌ عمده تقسیم شدند: ۱. نشانه‌هایی که جزیی از کالبد خانه محسوب می‌شوند، درخور بازشناسی در شواهد غیرمنقول؛ ۲. نشانه‌هایی که با کالبد بنا به‌طور مستقیم پیوندی ندارند، درخور بازشناسی در اسناد و شواهد منقول. شناسه‌هایی که با کالبد خانه مرتبط‌اند کتیبه‌ها و یادگاری دیواری را شامل می‌شوند و شناسه‌هایی از این نوع که با کالبد خانه به‌طور مستقیم مرتبط نیستند در شواهدی همچون تصاویر و گراورهای تاریخی، متون تاریخی، سند و قباله‌ها و وقف‌نامه‌ها شناسایی می‌شوند. برخی از این شناسه‌ها با رقم تاریخ و زمانی مشخص همراه‌اند و بعضی دیگر به موقع رخدادی در خانه و تغییرات و تحولات کالبدی اشاره می‌کنند یا اطلاعاتی درباره مالکیت بنا و شیوه زندگی ارائه می‌کنند (شکل ۱).

قدیمی‌ترین نمونه‌های آن باید به کاخ تپرس در مجموعه تخت جمشید اشاره کرد که آن را گنجینه خط نامیده‌اند. افراد مختلفی، از پادشاه گرفته تا رعیت و از امیر تا اسیر و گذریان، به هنگام گذر یا توقف در این مکان‌ها سطربازی چند از خود به یادگار گذاشته‌اند؛ زیرا بنای خشت و گل را از بنای وجود خویش پایدارتر می‌دیدند. این نوشتمند تا بماند یادگار من نمانم، خط بماند روزگار. همچنین در گذشته برخلاف امروز، یادگاری نویسی بر دیوار اماكن امری ناپسند نبوده است؛ زیرا به طور معمول، یادگاری‌ها را اهل علم و فضل می‌نوشتند و مضمون نوشتمند نکته‌های حکمت‌آمیز و پندآموز بوده است. این نوشتمند دربرگیرنده مضمون‌های مختلفی همچون ادبی، مذهبی، تاریخی، شرح یک رویداد، طلب دعای خیر و... بوده که در بسیاری مواقع، اساس مطالعات تاریخ‌نویسان و تذکره‌نویسان و پژوهشگران بوده است (صالحی کاخکی، ۱۳۷۸: ۶۹).

بررسی یادگاری‌های دیواری در کالبد خانه‌های تاریخی در گذر ایام، یکی از راههای شناسایی ارزش‌های قدمتی و تبیین تاریخ احداث و مرمت این بنهاست. در جبهه غربی خانه بهشتیان یادگاری دیواری^۱ مشاهده می‌شود که در مضمون آن سنه ۱۲۴۲ق یافت شد. با توجه به نمونه‌های مشابه مضمون این یادگاری در اینیه دیگر، مانند مسجدجامع انصارستان^۲، این احتمال وجود دارد که سنه ۱۲۴۲ق که در متن یادگاری دیواری خانه بهشتیان مشاهده می‌شود، هم‌زمان با فوت یکی از افراد یا نزدیکان خانواده بوده است؛ همچنین با استناد به یادگاری، اثبات حضور کالبدی این فضا از خانه در سال ۱۲۴۲ق امکان‌پذیر می‌شود (جدول ۲).

عنوان «شاهد» داده می‌شود. در طبقه‌بندی کلی، اسناد و شواهد مرتبط با خانه‌های تاریخی اصفهان به دو دسته تقسیم می‌شود: ۱. اسناد و شواهدی که با کالبد بنا رابطه مستقیم ندارند (اسناد و شواهد منقول)؛ ۲. شواهد تاریخی که با کالبد بنا ارتباط مستقیم دارند (شواهد غیرمنقول). باهمیت‌ترین اسناد و شواهد نوشتاری دسته اول شامل وقف‌نامه‌ها، مکاتبات خانوادگی (اخوان‌نامه‌ها)، نامه‌ها و گزارش‌های اداری، اسناد و قبالجات خرید و فروش‌اند. این مدارک گاهی وضعیت اجتماعی، اقتصادی و... جامعه زمان خود را منعکس می‌کنند و گاهی به طور مستقیم به اطلاعات مربوط به معماری خانه اشاره می‌کنند. اطلاعات معماری مهمی که با جستجو در این مدارک یافت می‌شوند از این قرارند: وضعیت محلات شهر اصفهان و تغییرات آنها در طول تاریخ، مکان جغرافیایی و حدود اربعه بنا، تاریخ دقیق ساخت و مرمت اثر، نام فضاهای اطلاعات کالبدی درباره بنا، مشاغل وابسته به خانه و اصطلاحات معماری. مدارک نوشتاری دسته دوم بیشتر به صورت یادگاری‌های دیواری نمود می‌یابد و کتیبه و شواهد تصویری آن شامل تصویر شخصیت‌ها و وقایع است که در بین تزیینات مشاهده می‌شود. در موقعی رقم تاریخ در مضمون آنها به بازشناسی قدمت بنا می‌انجامد و مضمون آنها نیز به وقایع زندگی، تحولات بنا، اعتقادات و باورهای مالکان اشاره می‌کند (جدول ۱).

شواهد نوشتاری غیرمنقول

در این سرزمین از دیرباز نوشتن بر در و دیوار بنها و عمارت‌های کهن معمول بوده است؛ از جمله

جدول ۱- دسته‌بندی اسناد و شواهد مرتبط با خانه‌های تاریخی اصفهان

اسناد و شواهد مرتبط با خانه‌های تاریخی اصفهان					
اسناد و شواهد منقول			شواهد غیرمنقول		
شواهد شفاهی	شواهد تصویری	شواهد نوشتاری	اسناد نوشتاری	شواهد تصویری	شواهد نوشتاری
صاحبہ با مالکان قدیمه، مرمتگران و پاسداران میراث فرهنگی	آرشیو تصاویر	اخوان‌نامه، مکاتبات خانوادگی، شجره‌نامه، گزارش‌های مرمتگران، معماران و پاسداران میراث فرهنگی	سندهای معاملات و قباله	تصویر شخصیت‌ها در بین تزيینات	یادگاری
	نقشه‌ها				
	نقاشی و گراورها	وقفنامه		تصویر واقعی در بین تزيینات	كتیبه
	تصاویر متحرک	سفرنامه و متون تاریخی			

جدول ۲- خوانش یادگاری دیواری خانه بهشتیان

نام بنا	مضمون یادگاری	رقم سال در مضمون یادگاری	تصویر یادگاری
خانه بهشتیان	خطی ز آب طلا منشی فضاؤقدر که ای ز خانه خدامندگان رهپیما به یک درش چو نسیم صبا دراون آیی نوشته بر در کارواسرای دو در اگر کید بر این کاروان سرای گذر برون روید تعجیل از در دیگر که این کهن ده دون یاد می‌دهد تو این رواق زراندوز هزار همچه سلیمان هم دو صد قیصر نشیمن خم کاوش بود با نور یکی نصیحت من گوش کن تو جان پسر بهر دیار که بر چشم خلق خوار شدید رخت اگر متجر شدی ز جای به جای هزار مرتبه سعدی مرا نصیحت کرد سبک سفر کن از آنجا برو به جای دگر نه جور اره کشیدی و نه جفای تبر ولی چه شود که پندش نمیکنی باور ^۳	۱۴۲۰۶۱	(عکس از نصرآبادی، ۱۳۹۲)

می‌دهند. برخی کتیبه‌ها تاریخ دارند و واقعه و رخدادی را در خانه بازگو می‌کنند. در مقایسه با بناهای دیگر با کاربری عمومی و عام‌المنفعه، کاربرد این کتیبه‌ها در گونه خانه‌ها کمتر است؛ از این‌رو بازشناسی کتیبه‌های تاریخ‌دار و بازگوکننده وقایع تاریخی، در شناسایی ارزش‌های قدمتی خانه‌های تاریخی اصفهان تأثیرگذار است؛ زیرا با انجام مطالعات تطبیقی، ارزش‌های قدمتی سایر خانه‌هایی را می‌شنناسیم که کتیبه و نشانه‌های

كتیبه‌ها دسته دیگری از شواهد نوشتاری غیرمنقول‌اند. در اصطلاح هنری، کتیبه عبارت است از خطوط درشت و واضح که از روی کاغذ از دست کاتب به صفحات منتقل می‌شود و بر سردرها، دیوارها، محراب‌های مساجد، مکان‌های مقدس و بناهای مهم دیگر استقرار می‌یابد (فضایلی، ۱۳۶۴). کتیبه‌های خانه‌های تاریخی اصفهان در اعتقادات دینی و فرهنگی ریشه دارند و هویت صاحبان و معماران بنا را بازتاب

کتیبه‌ها در کنار ذکر آیات قرآن و احادیث که تبیین کننده دین و باور مذهبی مالکان گذشته بناست، رقم سال‌های مشاهده می‌شود که می‌توان چنین استدلال کرد بنا در آن سال‌ها آفرینش کالبدی داشته است؛ مانند خانه گلپرور. همچنین در نگاره‌های خانه‌های تاریخی، نمادهای بسیاری از فرهنگ، اعتقادات، مذهب و ادب ایرانی وارد تصویر شده است و برخی از آنها در توضیحات نگاره و رقم سال مضمون‌های نوشتاری دارند؛ مانند خانه قلوسوی که در نگاره‌ای داستان یوسف و زلیخا را تصویربرداری می‌کند و به صورت نوشتاری به آن اشاره می‌شود. درج سال ۱۳۲۴ نیز بیان کننده حضور کالبدی فضا در آن زمان است. همچنین در کتیبه‌های اطراف حیاط خانه حاج رسولی‌ها (سرهنگ بخردی) تصاویر داستان بیژن و منیژه از شاهنامه فردوسی مشاهده می‌شود (جدول ۳).

تاریخ دار ندارند. برخی کتیبه‌های تاریخ دار به زمان تعمیر و مرمت خانه اشاره می‌کنند که شناخت آنها برای تعیین اصالت اجزا و عناصر بنا مؤثر است. این نمونه در دیوار جنوبی تالار مرکزی خانه خواجه پتروس ولیجانیان مشاهده می‌شود. در مضمون کتیبه به مرمت تزیینات خانه در سال ۱۶۶۸/۱۰۷۹ ق و سلسله مراتب مالکیت بنا اشاره شده است (کاراپتیان، ۱۳۸۵: ۷۱).

بعضی دیگر مانند کتیبه اتاق مرکزی در جبهه غربی خانه اخوان حقیقی به تاریخ اتمام تزیینات، مالک بنا و استادکار تزیینات اشاره می‌کند. رقم کتیبه مذکور به احتمال به اتمام تزیینات کل بنا اشاره می‌کند؛ زیرا زینت کاران ایرانی به طور معمول پس از پایان یافتن کل تزیینات، اثر را امضا می‌کردند. هرچند مستنداتی درباره تاریخ آغاز تزیینات بنا در دست نیست. در برخی

جدول ۳- انواع کتیبه‌های تاریخی خانه‌های تاریخی اصفهان

نام خانه	محل کتیبه	مضمون کتیبه	تأکید تاریخی کتیبه	تصویر کتیبه		
خانه	دیوار	در سالیان فرمانروایی شاه سلیمان و اسقف اعظم کلیساي کاتولیك اچمیازیان، در سال ۱۶۶۸ (۱۰۷۹) خاطر بندۀ گناه کار مائتوس پسر عالیجناب میناس که در عنفوان جوانی در سال‌گذی با مسیح مشحور شد، آه، از شما عزیزان در خواست دارم که هنگامی که چشمنت به این نوشته می‌افتد، مائتوس، والدین او و پادر بزرگ مهریان و بخشندۀ اش، خواجه پتروس، را به یاد آورید. او که با والدینش مهریان و بخشندۀ بود و خانه دلخواه خویش را برای استفاده فرزندانش پتروس جانین تعمیر کرد. بادا که خداوند خوشی و شادمانی ابدی به ایشان بخشید. کسی که تا سال‌های سال آمرزیده است. آمين.	خواجه پتروس ولیجانیان	پتروس خواجه تلار مرکزی	خواجه پتروس مانتوس میناس پتروس جانین	خواجه پتروس
(کاراپتیان، ۱۳۸۵: ۱۱۶)		سیر چهار نسل پیوسته مالکیت خانه خواجه پتروس خانه تاریخی خواجه پتروس را در سال ۱۶۶۸ م مائتوس مرمت کرد.				

ادامه جدول -۳- انواع کتیبه‌های تاریخ دار در برج خانه‌های تاریخی اصفهان

تصویر کتیبه	تأکید تاریخی کتیبه	مضمون کتیبه	محل کتیبه	نام خانه
	تریینات اتاق مرکزی جبهه غربی خانه تاریخی اخوان حقیقی در سال ۱۲۷۴ ق تکمیل شد.	اتمام یافت در عصر دوشنیه ذی الحجه الحرام سنه ۱۲۷۴ ق. حسب الفرمایش محمد باقر. رقم کمترین محمد الخوئی مشهور اصفهانی.	صلع شمالي اتاق مرکزی واقع در جهه غربی	خانه اخوان حقیقی
	۱۳۳۳	ایه بسم الله الرحمن الرحيم	ایوان جهه شمالي	خانه گلپرور
	۱۳۲۴	مجلس یوسف و زلیخا	بالا چاه و منبع آب خانه	خانه قدوسی
	۱۲۷۶	ایه بسم الله الرحمن الرحيم	ذیوار شمالي تالار در جهه شمالي	خانه شهشان
	۱۳۲۴	آیه «وَإِن يَكُادُ الظَّرِينَ كَفَرُوا لَيَرْلُغُونَ بِأَصْنَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَسْتَعْلُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ».»	سردر ورودی	خانه شیران

(عکس از نصرآبادی، ۱۳۹۵)

شکل ۲- تصاویر امین التجار در خانه امین التجار (نگارندگان،

(۱۳۹۴)

شکل ۳- تصاویر خان بختیاری در خانه شیران (نگارندگان،

(۱۳۹۴)

شکل ۴- تصاویر همراهان سفیر انگلیس در دوال اتاق جنوبی

خانه لئون و کیل الدوّله (نگارندگان) (۱۳۹۵)

وجود آمد. هدف از تأسیس این سازمان، جمع آوری و حفظ اسناد ملی موجود در خانواده‌ها و اداره‌های دولتی برای استفاده عموم و پژوهشگران اعلام شد؛ ولی هنوز اوراق پراکنده و مهمی نزد بیشتر صنف‌ها و طبقه‌های مختلف اجتماعی است (رضایی، ۱۳۸۹: ۸). اسناد و سجلات مندرج، برای تبارشناسی و شناخت تسلسل مالکیت در خانه‌ها اطلاعات بی‌نظیری دارند. در دوران قاجار، بیشتر علماء برای تدوین اسناد محل خاصی

شواهد تصویری غیرمنقول

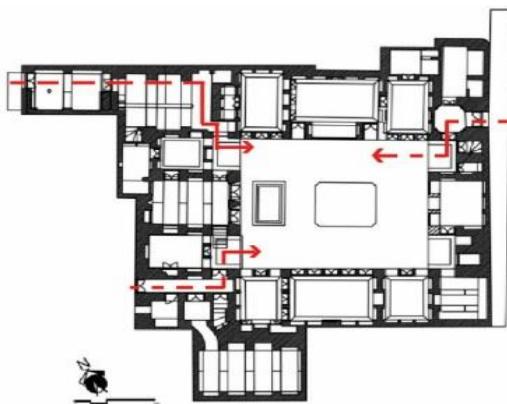
در بین نقوش و تزیینات برخی خانه‌ها، تصاویری از مالکان بنا مشاهده می‌شود؛ مانند تصویر میرزا سدالله خان وزیر در خانه شاهزاده، تصویر امین التجار در خانه امین التجار (شکل ۲)، تصویر معین التجار در خانه اعلم، تصویر خان بختیاری در خانه شیران (شکل ۳) و تصویر آیت الله سید محمد باقر شفتی در خانه شفتی. این تصاویر، شواهد مصوری در کالبد خانه‌اند که روای زندگی و روند مالکیت بنا را شکار می‌کنند. وجود تصاویر دو برادر، امین التجار و معین التجار که از تجار معروف اصفهان در دوران قاجار بودند در بین تزیینات این دو خانه و شباهت کالبدی فراوان خانه‌های امین التجار و اعلم بیان کننده این احتمال است که این دو بنا با وجود داشتن مالکانی با سلیقه‌های فکری یکسان، به علت همسانی کارفرما و مالک، معماران و استادکاران یکسانی نیز داشته است. دسته دیگر از این نوع شواهد به وقوع واقعه و رخدادی در خانه اشاره می‌کنند؛ مانند خانه لئون، وکیل‌الدوله جلفا، که در سال ۱۸۳۱/۱۲۴۶ م پذیرای کورنل (Kornel)، سفیر انگلستان، و همراهان او بود. تصاویری از این افراد در دوال اتاق جنوبی خانه مشاهده می‌شود (شکل ۴) (در هوهانیان، ۱۳۷۸).

اسناد و شواهد نوشتاری منتقل

اسناد و شواهد نوشتاری منتقل مرتبط با خانه‌های تاریخی در پنج دسته به شرح زیر بازشناسی می‌شود:

۱. اسناد معاملات؛ ۲. قبالجات؛ ۳. وقف‌نامه و شواهدی همچون اخوان‌نامه و شجره‌نامه؛ ۴. گزارش‌های مرمتگران و پاسداران میراث فرهنگی؛ ۵. سفرنامه‌ها و متون تاریخی. در آغاز سال ۱۳۴۹، طرح آرشیو ملی ایران تصویب شد و سازمان اسناد ملی به

سفرنامه‌ها و کتاب آثار ملی اصفهان این محله با نام‌های جمال کُله، جماله کُله یا جماله آمده است. برای نخستین بار در اسناد عنوان این محله چماقیه ذکر شده است که بخشی از تاریخ و ادبیات شفاهی مردم را در آن دوران تبیین می‌کند؛ همچنین کاربرد واژه «دروب» مشخص می‌کند وجود سه ورودی در وضع موجود بنا دارای اصالت است (شکل ۵).

شکل ۵- سه ورودی خانه بهشتیان (نگارندگان، ۱۳۹۴)

اشارة به لقب عصار برای مالکان و وجود دستگاه تنگ سرکه در گوشه شمال‌غربی خانه، فرضیه کارگاه‌بودن بنا و پیوند الگوی کار در خانه را اثبات می‌کند (شکل ۶).

شکل ۶- فضای کارگاه خانه بهشتیان (بایگانی مرکز اسناد سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری اصفهان، ۱۳۶۱)

نداشتند؛ به عبارتی، محضر (دارالشرع، دارلحکومه) گستره‌ای متنوع از مسجد، خانه مجتهد و خانه یکی از معامله‌کنندگان بود (رضایی، ۱۳۸۹: ۳۵؛ نورائی، ۱۳۹۱: ۱۲).

همچنین به طور معمول بر روای سندنویسی، حدود اربعه املاک و رقبات کامل نوشته شده است. این بخش از اسناد در مطالعه محله و بستر قرارگیری بنا حائز اهمیت است. در این اسناد، به القاب و مشاغل افراد نیز اشاره شده است که در بازشناسی الگوهای پیوند فضای کار و خانه اهمیت می‌یابد. در شناخت قدمت بنا، تاریخ‌گذاری‌ها از دیگر نکته‌های پارزش سند و قبالجات خانه‌های تاریخی است. تاریخ‌هایی که بنا معامله شده است بیان‌کننده حضور کالبدی خانه در آن دوران است. در اسناد معاملات و قبالجات، واژه‌های متعددی برای نامیدن فضاهای خانه به کار رفته و برخی اسناد تاریخی ابعاد فضاهای خانه را نیز تعیین کرده است. در یکی از اسناد، به خرید و فروش خانه‌ای در سال ۱۳۲۷ق/۱۹۰۹م در روستای محمودآباد اصفهان با مساحت پنج دری (۲۷زرع)، اتاق زاویه (۲۷زرع)، هشتی و دلان (۷۲زرع) اشاره شده است (نورائی، ۱۳۹۱: ۴۳). این اعداد در اجرای طرح‌های مرمت و بازنده‌سازی خانه برای دستیابی به اصالت طرح کارآمد خواهد بود؛ همچنین تبیین واژه‌های مرتبط با نظام معماری مسکونی گذشته، از کاربردهای اسناد در مطالعه‌های میراث مسکونی است. در سند معامله خانه‌ای در خیابان چهارباغ، به اجزای خانه همچون «خلوت»، «طویله»، «بهاریند»، «کالسکه خانه»، «طباخ خانه» و «عمارت گلخانه» اشاره شده است (نورائی، ۱۳۹۱: ۴۹).

در بررسی اسناد معاملات خانه تاریخی بهشتیان در سال‌های ۱۲۴۹ و ۱۲۷۱ و ۱۲۸۱ و ۱۸۳۳ و ۱۸۵۵ و ۱۸۶۵ نیز مشخص می‌شود بنا در محله چماقیه در نزدیکی حمام شیخ بهایی بوده و در متون تاریخی مانند

شکل ۷- جفت بالاخانه در جبهه غربی خانه بهشتیان (نگارندگان،

(۱۳۹۲)

واژه‌های «دو دست و یک باب بالاخانه» اصطالت جفت بالاخانه در جبهه غربی و تک بالاخانه جبهه شرقی را تعیین می‌کند (شکل ۷). در مطالعه‌های پیمایشی خانه مشخص شد سیستم آبرسانی خانه با عناصری همچون چاه، منبع، حوض و دستک بوده و هریک از این اجزا در سندهای مذکور شده است (جدول ۴).

جدول ۴- شناسه‌های مهم اسناد معاملاتی و قباله‌های خانه‌های تاریخی در شناخت وجوه معمارانه^۴

تصویر رویه سنده	تاریخ تحریر سنده	قیمت معامله خانه	اشارة به القاب و مشاغل	اشارة به اجزا و عناصر خانه	بسطه محله	اطلاعات تبارشناسی، تسلیل مالکیت و حدود اریعه خانه	نام خانه
(بایگانی شخصی سیلانی، ۱۳۹۴)	۱۲۴۹ و ۱۲۷۱	شصت تومان بعد فضی رویه تمام عیار یک مثقال و نیمی عددي یک هزار و یکصد و پنجاه دینار	اشارة به فروش خانه به ابوالقاسم عصار	مدخل و دروب و پنجره و آلات و حجریه	واقع در محله چماقیه قرب حمام شیخ	<pre> graph TD A[ابوالقاسم عصار] --> B[علي نقى الهى] A --> C[زهرا خانم] B --> D[خانه على محمد صياغ] B --> E[خانه محمد عصار] C --> F[خانه محمد بن محمد] C --> G[خانه محمد تقى شعبانيف] C --> H[خانه حسن خداداد] D --> I[خانه استاد محمد بنا] E --> J[آقا محمد] F --> K[خانه بهشتیان] G --> L[خانه نادافها] H --> M[خانه سلمانی] </pre>	خانه بهشتیان
(بایگانی شخصی سیلانی، ۱۳۹۴)	۱۲۸۱	مبلغ یکصد تومان تبریزی وجه نقد از قرار نیم ریال دانه سیزده نخدوی عصار بیست عدد یک تومان رایج خزانه عامره	لقب و شغل مالکان خانه عصار بوده است.	دو دست و یک باب بالاخانه خارج که هر یک متصله و مربوط به یکدیگر است. زیرزمین و بالاخانه و چاه و منبع و حوض و دستک و بیت‌الخلا و مطبخ و سنگ هزاره.	واقع در محله چماقیه قرب حمام شیخ	<pre> graph TD A[ابوالقاسم عصار] --> B[محمدحسین عصار] A --> C[محمدحسن عصار] B --> D[خانه محمد عصار] C --> E[خانه کاظم عصار] D --> F[خانه بهشتیان] E --> G[خانه نادافها] E --> H[خانه سلمانی] F --> I[خانه حسین] </pre>	خانه بهشتیان

ادامه جدول ۴- شناسه‌های مهم اسناد معاملاتی و قبائله‌های تاریخی در شناخت وجوده معمارانه^۰

تصویر رویه سنده	تاریخ تحریر سنده	قيمت معامله خانه	اشاره به القاب و مشاغل	اشاره به اجزا و عناصر خانه	بستر و محله	اطلاعات تبارشناسی، تسلیسل مالکیت و حدود اربعه خانه	نام خانه
(بایگانی شخصی سیلانی، ۱۳۹۴)	۱۲۸۱	مبلغ یکصد تومان تبریزی وجه نقد از قرار نیم ریال دانه مالکان سیزده خانه نخودی عصار بیست عدد یک تومان رایج خزانه عامرہ	لقب و شغل بوده است.	دو دست و یک باب بالاخانه خارج که هر یک متصله و مربوط به یکدیگر است. زبرزمین و بالاخانه و چاه و منبع و حوض و دستک و بیت‌الخلا و مطیخ و سنگ هزاره.	واقع در محله چماقیه قرب حمام شیخ	<pre> graph TD A[ابوالقاسم عصار] --> B[محمدحسن عصار] A --> C[محمدحسین عصار] C --> D[خانه محمد عصار] C --> E[خانه کاظم حمامی] D --> F[خانه شریف شریفی] D --> G[خانه نافعه سلطانی] E --> H[خانه حسین سلطانی] </pre>	خانه بهشتیان
(بایگانی شخصی مستغاثی، ۱۳۹۵)	۱۳۵۲	پانصد و پنجاه تومان	-	دو باب طولیه بزرگ. ایوانی سراسری. فرم خانه به صورت اندرونی و بیرونی. سه دری. چوب‌بست و تاک. یورت و نشیمن. حوض آب.	واقع در محله جورچه خوانسار	<pre> graph TD A[میرزا علیرضا خیامی] --> B[میرزا اسماعیل خان ادیب] </pre>	خانه ادیب

وقف تحقق می‌یابد. وقف ممکن است به صورت دائم یا وقت باشد که در مضمون آن مدت زمان حبسِ مال قید می‌شود (جعفری لنگرودی، ۱۳۸۵: ۷۵۲).

دستهٔ دیگر از اسناد و مدارک منقول نوشتاری وقف‌نامه است. وقف عبارت است از حبس عینِ مال و در راه خیر قراردادن آن که این عمل با اجرای صیغه

خانه ملک التجار مربوط به سال ۱۲۴۱ق/۱۸۲۵م بوده و عنوان معمار بنا استاد حسین چی ذکر شده است. این بنا با کاربری حسینیه وقف دائمی شده و به علت اهمیت سنت وقف نزد ایرانیان، این کاربری همچنان حفظ شده است (سازمان اوقاف از مردم اصفهان سپاسگزاری می‌کند، ۱۳۴۶: ۲۱۰ تا ۲۱۶)؛ همچنین خانه میرزا محمود ملاباشی وقف نوادگان اولاد است و در حال حاضر کاربری مسکونی دارد (ملاباشی، ۱۳۹۵).

شناختن آثار معماران، مرمتگران و فعالان عرصه حفاظت از خانه‌های تاریخی در هر دوره نیز، وجوده مهمی از ارزش‌های معماری این اینه را روشن می‌کند. این افراد در بیشتر مواقع شواهدی در این حوزه، به صورت شفاهی و گاه مکتوب و مصور، از خود به جا گذاشته‌اند. واکاوی در آنها ارزش‌ها و ویژگی‌های مهمی از خانه‌های تاریخی شهر اصفهان را مشخص می‌کند. در آرشیو سازمان میراث فرهنگی و نزد مالکان خانه‌های تاریخی مستنداتی در قالب نامه‌ها، توصیه‌نامه‌ها و... وجود دارد که در آنها اطلاعات تاریخی درباره تبارشناصی مالکان، سال احداث و مرمت خانه، شرح زندگی، رخداد حوادث تاریخی در خانه و... یافت می‌شود. نخستین گزارش‌های مکتوب درباره وضعیت حفاظت خانه‌های تاریخی شهر اصفهان به دهه ۴۰ش مربوط است که عباس بهشتیان، از پاسداران میراث فرهنگی، آن را تنظیم کرده است. در این گزارش، فهرستی از خانه‌های ویران شده اصفهان در آن سال‌ها ارائه شده است که شامل خانه کلاهدوزان در کوی قصر، خانه نعلبند باشی در کوی جماله گله رو به روی در مسجد حاج محمد جعفر آباده‌ای، خانه صدر در کوی شیروانی‌ها و... است.

عباس بهشتیان همچنین در نامه‌هایی که در سال ۱۳۶۱ش، برای ثبت ملی خانه پدری به سازمان

از خانه‌های میراثی، از دیرباز به گونه‌ای در فرهنگ ایرانیان وجود داشته است؛ به طوری که میرسیدعلی جناب در این باره می‌نویسد: «عادت تمام ایرانیان چون بر نفرت از منزل کردن خانه‌هایی است که پدر آنها در آن وفات کرده است؛ به علاوه اینکه دولت پدرها و فرزندها و وضع زندگی آنها بیشتر موقع اختلاف دارد. پس خانه پدری برای فرزند یا بزرگ‌تر یا کوچک‌تر می‌شود. از این جهت هر کس مایل است موافق سلیقه خود منزلی ترتیب دهد» (جناب، ۱۳۷۱: ۱۶۴)؛ همچنین سعدی در این باره می‌سراید:

«هر که آمد عمارتی نو ساخت رفت و منزل به دیگری پرداخت وان دگر پخت همچنین هوی وین عمارت بسر نبرد کسی»
برخی خانه‌های تاریخی اصفهان به علت اجرای سنت وقف، در مقایسه با سایر خانه‌ها، در طول تاریخ پایداری کالبدی و کارکردی داشته‌اند؛ همچنین گاهی با کاربری اولیه (مسکونی) یا کاربری که بدان منظور وقف شده‌اند، ادامه حیات می‌دهند. براساس سال‌های رقم شده در صورت وقف‌نامه، می‌توان حضور کالبدی خانه را در دوران‌هایی مشخص کرد و درباره مالکیت، شیوه زندگی، رخدادهای تاریخی و کاربری‌های بنا اطلاعاتی کسب کرد. به طور کلی مضمون وقف‌نامه‌ها دربرگیرنده اطلاعات معمارانه فراوانی از مقیاس کلان، مانند شهر و محله قرارگیری خانه، تا مقیاس خرد، مانند اجزا و عناصر بنا، است؛ همچنین وقف‌نامه‌ها از نظر اصطلاحات و واژگان مربوط به معماری نیز بسیار غنی‌اند. برخی از واژگان مربوط به معماری خانه‌های تاریخی و فن‌آوری ساخت آنها، مانند اخطاط کردن (طرح ریزی بنا روی زمین) و حوائج خانه (انبار مواد غذایی) و بهاربند (طویله و مکان نگهداری حیوانات) که امروز کمتر به کار می‌رود، در متن وقف‌نامه‌ها درخور واکاوی است (حسینی اشکوری، ۱۳۹۵: ۱۵۰). وقف‌نامه

ساخته می شود و بهشتیان در این نامه به نابودی همه آنها اشاره کرده است. او اشاره کرده است این دستگاه تنها نمونه باقی مانده است.

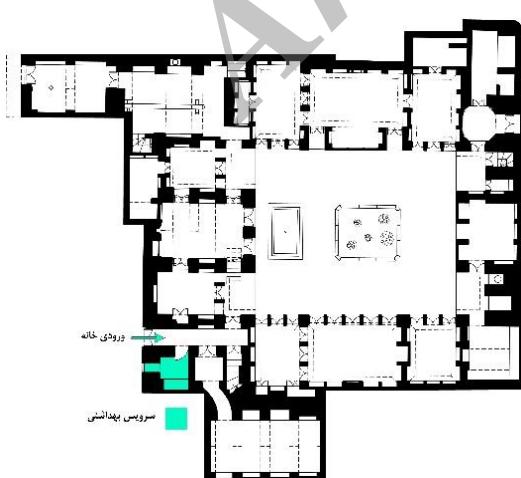
در زمینه قدمت فضاهای خانه، براساس این نامه، مشخص شد که اتاق دودری جبهه غربی ماهیت صفوی دارد و بقیه فضاهای به اواسط قرن سیزدهم قمری مربوط است (جدول ۵). شجره‌نامه خانوادگی پرخی مالکان نیز در خانه‌های تاریخی آنها یافت می‌شود که کندوکاو در آن به شناخت روند زندگی در خانه می‌انجامد. شجره‌نامه یکی از خانواده‌های قدیمی جلفا به نام آقانوری‌ها (آقانوریان) در خانه بارون پتروس استپانون آقانوریان نگهداری می‌شد که در حال حاضر به کلیسا و انک منتقل شده است.

حافظت آثار ملی نگاشته، درباره سیر تحولات کالبدی خانه، قدمت فضاهای خانه، سلسله مراتب مالکیت، بانی و سازنده دستگاه فضای کارگاهی، تعدد ورودی‌های خانه، تزیینات خانه و وضعیت حفاظتی اطلاعاتی ارائه کرده است. براساس این نامه، خانه تاریخی بهشتیان چهار نسل مالکیت پیوسته شامل ابوالقاسم عصار، محمدحسن عصار، حیدرعلی عصار و عباس بهشتیان داشته است. همچنین اشاره کرده محمدحسن عصار، از مالکان بنا، بانی و سازنده دستگاه تنگ سرکه در فضای کارگاهی خانه بوده که با کاربست تفکر بومی و فنون سنتی این دستگاه فشار را ابداع کرده است. دستگاهی که در آن دوران پنج نمونه دیگر مشابه آن در عصارخانه‌های اصفهان

جدول ۵- شناسه‌های مهم دستنوشته‌های تاریخی در تبیین ارزش‌های خانه

حموی، ۱۳۸۰: ۲۵۹/۱). بنابراین در این شهر به‌طور تقریبی همیشه محل سرویس بهداشتی بعد از در ورودی خانه‌ها بود و فرم فضا اتاقکی بود با گودال مستطیل شکل با کف‌فرش آجری که سوراخ کناری آن با چاه بیرون خانه ارتباط داشت؛ به‌این ترتیب، در کوچه‌های شهر کنار در هر خانه به‌طور معمول یک چاه دفع فاضلاب به صورت سر باز وجود داشت (شکل ۸ و ۹) (ادیب، ۱۳۸۴: ۱۱۲).

فروش فاضلاب خانه‌ها از منابع درآمد نوکران و خدمتکاران خانه بود (تاورنیه، ۱۳۶۳: ۳۸۰)؛ این گونه که در سراسر سال، خاکستر کرسی و اجاق و بخاری خود را جمع می‌کردند و به هنگامی که چاله‌های فاضلاب به‌طور کامل پر می‌شد از یک طرف آن را به خارج باز و به داخل چاله‌ای مخصوص، در کنار ورودی خانه، هدایت می‌کردند. پس از پرشدن، آن را با خاک و خاکستر مخلوط و بهترین کود را برای کشاورزی آماده می‌کردند (ویلز، ۱۳۶۸: ۲۱۱). در دوران مشروطه، اداره بلدیه دستور داد: «صاحبان خانه‌ها چاه‌های متعلق به خود را که سر آنها پوشیده نیست با سنگ، مسطح با کوچه پوشانند» (انجمن مقدس ملی اصفهان، ش: ۱۳).

شکل ۸- موقعیت ورودی و سرویس بهداشتی بهشتیان (نگارنده‌گان، ۱۳۹۵)

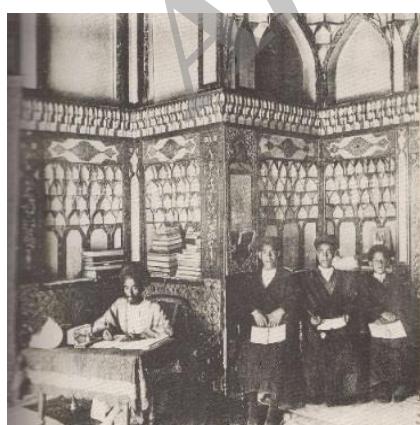
برای دست‌یافتن به الفبای کالبدی و ویژگی‌های فراکالبدی خانه‌های اصفهان و بازشناسی ارزش‌های آنها، جست‌وجو در میان متون تاریخی و یادداشت‌های سفرنامه‌نویسان اروپایی که در دوران صفوی و قاجار به اصفهان آمده‌اند، راهگشا خواهد بود. اطلاعاتی که از این سفرنامه‌ها به دست می‌آید تعداد خانه‌ها در محله‌های شهر اصفهان، نحوه پراکنش خانه‌های اقلیت‌های مذهبی، مالکیت و اطلاعات تبارشناسی، زمان احداث و تعمیر برخی خانه‌ها، شیوه ساخت و نوع تزیینات، کاربرد فضاهای خانه و شیوه زندگی را شامل می‌شود. شیوه زندگی و تأمین نیازهای انسان در خانه، همواره با فرم و ساختار فضای معماری پیوند نزدیکی داشته است؛ به‌گونه‌ای که این دو پیوسته از یکدیگر تأثیر می‌گرفته‌اند.

تا پیش از دهه ۴۰، شهر اصفهان به سیستم فاضلاب شهری مجهر نبود و این مسئله در طراحی سرویس بهداشتی و حمام خانه‌ها بسیار حائز اهمیت بوده است. با بررسی متون تاریخی، شیوه دفع فاضلاب خانه‌ها و محل جانمایی سرویس بهداشتی در بیشتر خانه‌ها تبیین می‌شود. در این شهر به علت وجود یک لایه خاک سخت، فاضلاب شهری در زمین نفوذ نمی‌کرد. از سوی دیگر، محصولات خاص آن، همچون خربزه، به خاک قوی و پربار نیاز داشت؛ پس باید نظامی تدبیر می‌شد که در آن نخست، فضولات به‌گونه‌ای از منطقه دور می‌شد و دوم، آن فضولات به آغوش نیازمند زمین‌های کشاورزی اطراف می‌رفت (رجایی، ۱۳۹۱: ۷۶).

در قرن هفتم قمری، یاقوت حموی در این باره می‌نویسد: «زمین اصفهان سنگ سخت است. از این رو برای کشت به کود بیشتر نیاز دارد و به این جهت، در آن فضولات گران‌بهادر از جای دیگر است» (یاقوت

مارتا پیترز (Marta Piterz) در سفرنامه چارلز تکسیه (Charles Texier) یافت شد.

در شهر اصفهان، رواج عکاسی به دوران ناصرالدین شاه قاجار مربوط است. مجموعه عکس‌هایی که از دوره ناصری به دست مارسیده است، برای پژوهش در تاریخ و فرهنگ ایران اسناد معتبری است (جدول ۶) (هویان، ۱۳۸۶: ۵۲). تصویری از حضور شاگردان در تالاری قاجاری در اصفهان به دست آمده است. تطبیق این تالار با مدارک موجود از خانه‌های تاریخی شهر اصفهان مشخص کرد به احتمال بسیار، تصویر به خانه جناب مربوط است و شخصیت معلم نیز میرسیدعلی جناب، نویسنده کتاب الاصفهان، است. این تصویر در زمینه شناخت و درپی آن، ارائه طرح‌های باززنده‌سازی خانه سندي معتبر خواهد بود. در تصویر، پوشش سه دانش‌آموز مطابق است با پوشش (Sevrugui) دانش‌آموزان در تصاویری که سوروگین^۷ از مدارس قاجاری ایران تهیه کرده است. با استناد به این تصویر، می‌توان خانه‌مدرسه‌بودن مکان را اثبات کرد و با وجود آن، حضور شخصیت فرهنگی جناب در این خانه، بنا را در گروه خانه‌شخصیت‌های فرهنگی اصفهان قرار می‌دهد (عکس ۱۰-۱۱).

شکل ۱۰- تالار خانه جناب (فقیه حقانی، ۱۳۸۹: ۱۱۶)

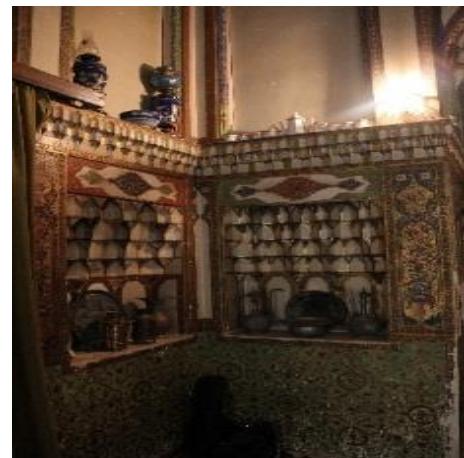
شکل ۹- چرخ کشیدن فاصلاب چاه ورودی خانه‌ها در گذشته (<http://esfahanpeople.persianblog.ir>)

شواهد تصویری منقول

شواهد مصور منقول امکان شناخت بهتر هویت و سیر تحولات و تغییرات در کالبد بنا را فراهم می‌آورند و به این ترتیب، اصالت و ارزش اجزا و عناصر بنا در خور ارزیابی می‌شود. بررسی ارزش‌ها و سیر دگرگونی مسکن انسان در طول تاریخ با بازشناسی زندگی مردمانی میسر می‌شود که در بستر زمان، در تعامل و تقابل با اجتماع زیسته‌اند. اسناد و مدارکی که از این افراد به جا مانده است، بیان‌های تاریخی گوناگونی از فرهنگ و تاریخ و جوامع آنهاست. آنچه شواهد تصویری را از متون و منابع مكتوب متمایز می‌کند امکان گنجاندن روایتی مفصل در یک تصویر است. علاوه بر آن، نیازنداشتن به ترجمه برای انتقال مفهوم روایت‌های استنباط‌کردنی، از ویژگی‌های هر شاهد مصور است. شواهد تصویری براساس تکنیک اجرا یا ابزار تولید به انواع مختلفی تقسیم می‌شوند که در تعریفی جامع، می‌توان آنها را در سه دسته کلی طرح و نقاشی، عکس و مواد جغرافیایی طبقه‌بندی کرد. طرح و نقاشی‌های تاریخی بیشتر در سفرنامه‌ها مشاهده می‌شود؛ اما در بیشتر مواقع، بنای‌های شاخص و عالم‌منفعه موضوع طراحی‌ها بوده است. درباره خانه‌های تاریخی اصفهان، نقاشی از خانه تاریخی

شکل ۱۲- میرسیدعلی جناب (جناب، ۱۳۹۴)

شکل ۱۱- تالار خانه جناب (نگارندگان، ۱۳۹۴)

شکل ۱۳- تطبیق نقوش تزئینی بالای طاقچه در عکس قاجاری و وضعیت موجود خانه جناب (فقیه حقانی، ۱۳۸۹؛ ۱۱۶؛ نگارندگان، ۱۳۹۴)

شکل ۱۴- تطبیق پوشش دانش آموزان با پوشش دانش آموزان در مدرسه قاجاری یازشناسی شده (فقیه حقانی، ۱۳۸۹؛ ۱۱۶؛ بر جسته، ۱۳۷۸)

الحاق‌های این خانه مشخص می‌شود (شکل ۱۵ و ۱۶). در تصویری دیگر که به خانه هولستر در جلفا مربوط است، به خرید مقدار فراوانی انگور اشاره می‌شود که بیان‌کننده تولید شراب در خانه‌های ارامنه اصفهان است (شکل ۱۷).

مجموعه ارنست هولستر (Ernst Hoeltzer) یکی از گالری‌های بالارزش عکس خانه‌های اصفهان در دوران قاجار است که بیشتر به خانه‌های جلفای اصفهان توجه کرده است. در تطبیق تصاویر کاراپتیان با تصویری که هولستر از جبهه جنوبی خانه خواجه هوسپ (Khaje hosep) ارائه می‌کند، برخی

شکل ۱۵- جبهه جنوبی خانه خواجه هosp (هولستر، ۱۸۹۲م)

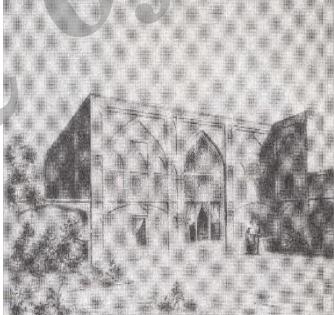
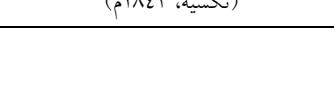

شکل ۱۶- بخش میانی جبهه جنوبی خانه خواجه هosp (کاراپتیان، ۱۳۸۵)

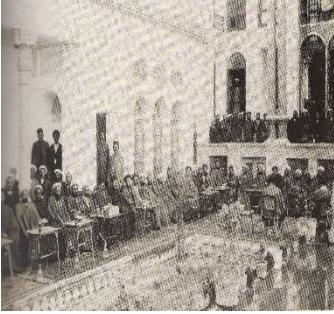

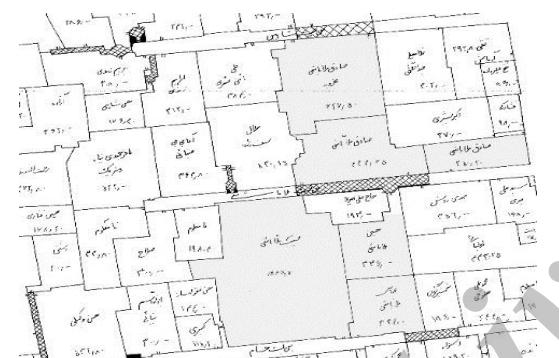
شکل ۱۷- خرید و فروش انگور در خانه هولستر (هولستر، ۱۸۹۲م)

جدول ۶- نمونه‌هایی از شواهد تصویری خانه‌های تاریخی اصفهان

مواد جغرافیایی	انواع شواهد تصویری		نام خانه
	عکس	طرح و نقاشی	
	 (ملک التجار، ۱۳۹۴)		خانه حاج ابراهیم ملک التجار
	 اجتماع روحانیان و علمای اصفهان در خانه حاج ابراهیم ملک التجار به دعوت ظهیرالاسلام، داماد مظفرالدین شاه، در راستای فعالیت‌های مشروطه خواهان (فقیه حقانی، ۱۳۸۹: ۸).		
	 (تکسیه، ۱۸۴۲)	 (تکسیه، ۱۸۴۲)	خانه مارتپیترز
	 حاج میرزا هاشم امام جمعه و متابعان ۱۳۱۶ق (فقیه حقانی، ۱۳۸۹: ۱۰)		خانه امام جمعه

ادامه جدول ۶- نمونه‌هایی از شواهد تصویری خانه‌های تاریخی اصفهان

مواد جغرافیایی	انواع شواهد تصویری عکس	طرح و نقاشی	نام خانه
	 <p>مجلس جشن اعاده مشروطیت با حضور هیئت تجار و عده‌ای از معروفان اصفهان (حياط این خانه در پی احداث خیابان عبدالرازق تخریب شد) (فقیه حقانی، ۱۳۸۹: ۹۶).</p>		خانه امین‌الله امین التجار

شکل ۱۸- موقعیت مجموعه خانه‌های ملاباشی در گذر ملاباشی در نقشه کاداستر (سازمان حفاظت آثار ملی ایران، دهه ۵۰ ش)

شواهد شفاهی

نسل امروز درباره شیوه زندگی در خانه‌های تاریخی شهر اصفهان پرسش‌های گوناگونی دارد که در این میان، شواهد شفاهی در حکم راهکاری در دستیابی به اطلاعات برای بازسازی گذشته به حساب می‌آید. شواهد شفاهی متضمن ثبت روشنمند رویدادهای زندگی در خانه است. علت اهمیت شاهد شفاهی این است که در سطوح متعددی تازگی دارد. نه تنها نوع غیرمعمولی از شواهد را می‌شناساند، در بیشتر مواقع زوایای جدیدی از تفسیر را مطرح می‌کند (استنفورد، ۱۳۸۴: ۲۶۶).

از قدیمی‌ترین مواد جغرافیایی در زمینه خانه‌ها، باید به نقشه‌های کاداستر^۸ (Cadastre) اشاره کرد که سازمان حفاظت از آثار ملی ایران در دهه ۵۰ ش تهیه کرده است. در این نقشه‌ها زمینه و حدود پلاک‌بندی خانه، عرصه و اعیانی، مالکیت، همسایگی‌ها، ساخت‌ها و گذرهای خصوصی بادقت مطلوب مستندسازی شده است؛ برای نمونه، با استناد به این نقشه تبیین وجه تسمیه گذری در خیابان ملک ممکن می‌شود. گذری که هنوز به نام کوچه ملاباشی نامیده می‌شود. در این گذر که در گذشته سرپوشیده بوده، شش خانه ارزشمند از خاندان ملاباشی وجود داشته است (شکل ۱۸).

تصاویر متحرک نوع دیگری از اسناد منقول مصور در زمینه خانه‌های تاریخی اصفهان است. در خانه‌های تاریخی همچون خانه صیرفیان‌پور، خانه رحیم‌زاده، خانه طوقا و خانه میرزامحمد ملاباشی فیلم‌های متعددی تولید شده است. این فیلم‌ها اسناد مصوری است که می‌بین تحولات کالبدی بناست.

نتیجه

هدف اصلی این پژوهش سیری بر بازشناسی ارزش‌های خانه‌های تاریخی اصفهان، با اتکا به اطلاعاتی بود که از اسناد و شواهد منقول و غیرمنقول مرتبط استنباط می‌شود. با معرفی و تطبیق نمونه‌هایی از اسناد و شواهد تازه‌یاب و ضمن بررسی اعتبار آنها در مقایسه تطبیقی با وضعیت موجود بنا، زمینه برای این مهم فراهم شد و سیزده نوع سند و شاهد برای مطالعه در حوزه میراث مسکونی بازشناسی شد. اسنادی همچون سندهای معاملاتی خانه بهشتیان و خانه ادیب، تصاویر قدیمی از خانه‌های جناب، حاج ابراهیم ملک التجار و... مصادق‌هایی از وجود منابع اصلی و دست‌اول، در مطالعات بنیادهای نظری میراث مسکونی اصفهان است. این مسئله از توجه صاحب‌نظران این حوزه دور مانده و هم‌اکنون با ارائه نمونه‌هایی که از لابلای متون و آرشیوهای گوناگون به دست آمده است و دسته‌بندی اسناد و شواهد مرتبط، مدارک دیگر نیز در آینده درخور ردیابی خواهد بود. موضوعاتی که از این اسناد و شواهد استنباط می‌شود به چند بخش کلی تقسیم می‌شود: دسته‌ای نویافته‌های تحولات کالبدی در این خانه‌هاست؛ مانند وجود الحاق در جبهه جنوبی خانه خواجه هوسبة. دسته دیگر از اسناد و شواهد، تداوم اجزای معماری و کارکردهای فضای را تبیین می‌کند؛ دسته‌ای از اسناد و شواهد شیوه زندگی، وقوع رخدادهای تاریخی و روند مالکیت خانه را مشخص می‌کند. رقم تاریخ در اسناد نیز معرفی بر قدمت فضاهای معماری بناست. به این ترتیب، خانه‌های تاریخی که درباره آنها نمونه‌ای از اسناد و شواهد تاریخی سیزده‌گانه یافت شد، به واسطه تطابق اسناد و شواهد تاریخی یافته شده و تأویل آنها، شناخت میراث مسکونی اصفهان در حوزه مطالعات کالبدی و کارکردی و درک شیوه زندگی در خانه‌های تاریخی افزایش یافت.

با خاطرات مالکان و افرادی که به خانه رفت‌وآمد داشته‌اند، حس زندگی گذشته در خانه تبیین می‌شود. گذشته برای ورود به برخی خانه‌های تاریخی اصفهان، مانند خانه الفت و ملاپاشی، و برای دسترسی به این ابنيه به طور انحصاری راه‌های زیرزمینی و مخفی تعریف می‌شده است. محمود الفت، از مالکان قدیمی خانه الفت، علت وجود راه زیرزمینی برای ورود به خانه را وجود حمامی با مساحتی در حدود ۲۵۰ مترمربع در حدفاصل بخش اندررونی و بیرونی خانه می‌دانست. به گفته او در اوایل دوره پهلوی اول به علت متنوعیت حجاب و نبود حمام در همه خانه‌ها، زنان همسایه و فامیل از این راه زیرزمینی به حمام خانه الفت مراجعه می‌کردند (الفت، ۱۳۹۵).

جمع‌بندی

در مطالعه میراث مسکونی، اهمیت اسناد و شواهد تاریخی به این علت است که در بیشتر مواقع، با پدیده موضع بررسی هم دوره یا از نظر زمان پدیدآمدن نزدیک‌اند؛ گرچه ممکن است در برخی از آنها، درباره بناهای کهن‌تر نیز اطلاعاتی وجود داشته باشد؛ مانند سند معامله خانه بهشتیان که به حضور حمام شیخ‌بهایی در مجاورت خانه اشاره می‌کند. در این مقاله به چگونگی کاربرد اسناد و شواهد تاریخی در فرآیند مستندسازی و تبیین ارزش‌های خانه‌های تاریخی اصفهان توجه شد. سیزده نوع سند و شواهد شناخته شده درباره خانه‌های تاریخی اصفهان، منابع مطالعات ارزندهای برای بازشناسی ارزش‌های معماری مسکونی است؛ زیرا هریک از آنها به گونه‌ای با وجودی از زندگی ایرانی مرتبط است. تحلیل هر سند و شاهدی که بخشی از شیوه زندگی انسان را در دوره‌ای تاریخی متجلی می‌کند برای شناخت معماری آن بنا نیز حائز اهمیت است (جدول ۷).

اسناد در طرح‌های بازنده‌سازی مبتنی بر حفظ ارزش‌های کالبدی و فراکالبدی خانه دست می‌یابیم.

در ادامه این بحث، با شناخت حاصل شده از جایگاه اسناد و شواهد تاریخی و طبقه‌بندی سیزده‌گانه آنها در مطالعات میراث مسکونی، به الگوهایی برای کاربرد این

جدول ۷- جمع‌بندی اطلاعات مربوط به اسناد و شواهد شناسایی شده درباره برخی خانه‌های تاریخی اصفهان

شواهد شفاهی	اسناد و شواهد منقول										شواهد غیرمنقول										نام خانه	
	شواهد تصویری										شواهد نوشتاری					اسناد نوشتاری						
صبا	تصاویر	متراکم	نقشه‌ی و رکور	نقشه‌ها	آرشیو	سفرنامه	متن‌داهنده	مکانات	نحوه‌گردانی و ارائه‌ها	وقت‌ماه	سند مقاله‌های	تصویر و نقاش	تصویر	نحوه	بیکار	گل						
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ادیب	
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	*	—	—	—	—	—	—	—	علم	
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	(معین التجار)	
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	امام جمعه	
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	*	—	—	—	—	—	—	—	—	امین التجار
—	—	—	*	*	—	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	آقانوریان	
*	—	—	*	*	—	*	—	—	—	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	بهشتیان
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	جناب	
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	*	—	—	—	—	—	—	—	—	حاج رسولیها
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	*	—	—	—	—	—	—	—	حیفی
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	*	—	—	—	—	—	—	—	—	خواجه
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	*	—	—	—	—	—	—	—	—	پطروس
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	خواجه
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	هوسپ
—	*	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	رحیم زاده
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	شفتی
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	شهشہان
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	شیران
—	*	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	صیرفیان پور
—	*	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	طوقا
*	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	الفت
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	قدوسی
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	گلپرور
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	مارتاپیترز
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ملاباشی
—	—	—	*	*	—	—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ملک التجار
—	—	—	*	*	—	—	—	—	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	وکیل الدوله
—	—	—	*	*	—	—	—	—	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	هوانس
—	—	—	*	*	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	هولستر

کتابنامه

- . عباس نصر، اصفهان: گلها.
- . -----، (۱۳۹۳)، احصایه خانه‌ها و محلات اصفهان، اصفهان: سازمان فرهنگی و ترقیتی شهرداری اصفهان.
- . حاجی قاسمی، کامیز، (۱۳۷۵)، گنجانمۀ خانه‌های کاشان، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور.
- . -----، (۱۳۷۷)، گنجانمۀ خانه‌های اصفهان، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور.
- . حسینی اشکوری، سیدصادق، (۱۳۹۵)، اسناد موقوفات اصفهان، فهرست عمومی جای‌ها و اعلام بر دوره ۱۲ جلدی اسناد موقوفات اصفهان، همراه با اسناد منتشرنشده موقوفات اصفهان، قم: مجمع ذخائر اسلامی.
- . درهوهانیان، هاروتون، (۱۳۷۸)، تاریخ جلفای اصفهان، ترجمه لئون میناسیان، محمدعلی موسوی فریدنی، اصفهان: زنده‌رود.
- . دیبا، داراب، فیلیپ ریوالت و سرژ سانتلی، (۱۳۹۲)، خانه‌های اصفهان، ترجمه مریم قاسمی سیچانی، اصفهان: دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوارسگان).
- . رضایی، امید، (۱۳۸۹)، درآمدی بر اسناد شرعی دوره قاجار، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- . زمانی، محبویه، (۱۳۹۲)، شرح کامل تاریخ بیهقی، تهران: اقبال.
- . سازمان اوقاف از مردم متدين اصفهان سپاسگزاری می‌نماید، (۱۳۴۶)، اصفهان: اداره کل اوقاف منطقه استان اصفهان.
- . سپتا، عبدالحسین، (۱۳۴۶)، تاریخچه اوقاف اصفهان، اصفهان: سازمان اوقاف و امور خیریه، اداره کل اوقاف و امور خیریه استان اصفهان.
- . فضائلی، حبیب‌الله، (۱۳۶۴)، تعلیم خط، تهران:

الف. کتاب‌های فارسی

- . ادیب، عباس، (۱۳۸۴)، از مکتب خانه تا دانشگاه: شتاب دگرگونی‌های مردم اصفهان در هشتاد سال اخیر، اصفهان: دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.
- . استنفورد، مایکل، (۱۳۷۹)، فلسفه تاریخ؛ رابطه تاریخ، فلسفه و علوم اجتماعی، تهران: طرح نو.
- . برجسته وان والویک وان دورن، فریدون، جیلین.م. فوخلسانگ ایست وود؛ با همکاری سحر برجسته وان والویک وان دورن - خسروانی، (۱۳۷۸)، ایران از نگاه سوروگین؛ مجموعه عکس‌های او اخر قرن نوزدهم ایران، هلند: موزه ملی نژادشناسی لیدن.
- . بنی، رولف، (بی‌تا)، ایران پل فیروزه، تهران: وزارت اطلاعات و جهانگردی.
- . بهشتی، سیدمحمد و مهرداد قیومی بیدهندی، (۱۳۸۸)، فرهنگ نامه معماری ایران در مراجع فارسی، تهران: فرهنگستان هنر.
- . بهشتیان، عباس، نامه‌ها و مکاتبات منتشرنشده.
- . بهشتیان، عباس، (۱۳۴۳)، بخشی از گنجینه آثار ملی، اصفهان: انجمن آثار ملی.
- . پهلوان زاده، لیلا، (۱۳۹۱)، اصفهان شهر نور، اصفهان: دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان.
- . پیرنیا، محمدکریم، (۱۳۸۷)، آشنایی با معماری اسلامی ایران، با تدوین غلامحسین معماریان، تهران: دانشگاه علم و صنعت.
- . تاورنیه، ژان باتیست، (۱۳۶۳)، سفرنامه، ترجمه ابوتراب نوری، تصحیح و تجدیدنظر کلی حمید شیرانی، اصفهان: کتابفروشی تأیید.
- . جعفری لنگرودی، محمدجعفر، (۱۳۶۸)، ترمینولوژی حقوق، تهران: کتابخانه گنج دانش.
- . جناب اصفهانی، علی، (۱۳۷۱)، الاصفهان، به اهتمام

- با نقشی فراتر از مسکن در بافت تاریخی اصفهان، مجله پژوهش‌های معماری اسلامی، ش ۲، ص ۸۹ تا ۷۴.
- جبل عاملی، عبدالله، (۱۳۸۵)، خانه‌های اصفهان در دوران معاصر، مجموعه مقالات کنگره تاریخ معماری و شهرسازی ایران، ج ۴، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور، ص ۹۹ تا ۱۳۶.
- رجایی، عبدالمهدی و مرتضی نورائی، (۱۳۹۱)، فایند حل یک معضل اجتماعی در مدیریت شهری اصفهان، مجله تحقیقات تاریخ اجتماعی، س ۲، ش ۱، ص ۷۵ تا ۹۶.
- صالحی کاخکی، احمد، (۱۳۷۸)، یادگاری‌های گبدخانه تربت شیخ‌جام، رواق شماره ۳، تهران: سازمان فرهنگی سیاحتی کوثر، ص ۷۷ تا ۶۹.
- قاسمی سیچانی، مریم و غلامحسین معماریان، (۱۳۸۸)، گونه‌شناسی خانه قاجاری اصفهان، تهران: هویت شهر، ص ۸۷ تا ۹۴.
- ناظری، افسانه، حسین یزدان‌پناه، (بهار و تابستان ۱۳۹۳)، ارزش‌های زیبایی‌شناختی نقش‌مایه‌های دیوارنگاره‌های اتاق ضلع شرقی خانه اخوان حقیقی اصفهان، معماری و مرمت ایران، س ۴، ش ۷، ص ۵۳ تا ۷۶.
- هویان، آندرانیک، (۱۳۸۶)، ناصرالدین‌شاه عکاس، گلستان هنر ۸ ش ۸، ص ۵۲ تا ۶۰.

ج. رساله

- قیومی بیدهندی، مهرداد، (۱۳۸۶)، آداب جستجوی تاریخ معماری ایران در متون فارسی با تکیه بر متون نثر سده نخست، رساله دکتری معماری، تهران: دانشگاه شهید بهشتی.

د. منابع شفاهی

- جناب، علی، (۱۳۹۴)، نوہ میرسیدعلی جناب،

- صداویسمای جمهوری اسلامی ایران (سروش).
- قاسمی سیچانی، مریم و آزاده حریری، (۱۳۹۵)، خانه‌های قاجاری اصفهان، اصفهان: دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان).
- فقیه حقانی، موسی، (۱۳۸۹)، خانه مشروطیت اصفهان، تهران: موسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران، اصفهان: خانه مشروطیت اصفهان.
- قزلباش، محمدرضا و فرهاد ابوالضیاء، (۱۳۶۴)، الفبای کالبد ستی خانه یزد، تهران: وزارت برنامه و بودجه.
- کاراپتیان، کاراپت، (۱۳۸۵)، خانه‌های ارامنه جلفای نو اصفهان، ترجمه مریم قاسمی سیچانی، تهران: فرهنگستان هنر.
- نورائی، مرتضی، (۱۳۹۱)، قباله کارگزاری اصفهان ۱۳۳۴-۱۳۲۷ م.ق مجموعه اسناد حقوقی، اصفهان: سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان (مرکز اصفهان‌شناسی و خانه ملل).
- ویلن، چارلز جیمز، (۱۳۶۸)، ایران در یک قرن پیش: سفرنامه دکتر ویلن، ترجمه غلامحسین قراگوزلو، تهران: اقبال.
- هولستر، ارنست، (۱۳۸۲)، هزار جلوه زندگی؛ تصویرهای ارنست هولتسر از عهد ناصری، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور (پژوهشگاه) مرکز اسناد و مدارک میراث فرهنگی.
- یاقوت حموی، یاقوت بن عبدالله، (۱۳۸۰)، معجم البلدان. ترجمه علینقی منزوی، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور (پژوهشگاه).
- ب. مجله
- انجمان ملی مقدس اصفهان، (۱۱/۱۳۲۶/۲)، ش ۱۳، اصفهان.
- پدرام، بهنام و آزاده حریری، (۱۳۹۵)، خانه‌های تاریخی

۱. اصالت یادگاری دیواری را دکتر جمشید مظاہری، متخصص نسخ تاریخی و استاد بازنیسته گروه ادبیات دانشگاه اصفهان تأیید کرده است.

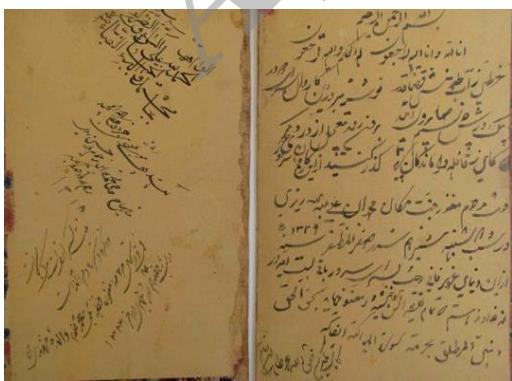
۲. در برخی اسناد تاریخی فوت اشخاص با اشعار زیبا همراه است؛ برای نمونه در اسناد یافت شده در مسجد جامع انصارستان متن شعری تاحدوی مشابه با یادگاری دیواری خانه بهشتیان وجود دارد. متن آن به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

ان الله و اناليه راجعون له الحكم و اليه ترجعون
خطی ز آب طلا منشی قضا و قدر نوشته بر سر این
کاروانسرای دودر
به یک درش چه نسیم صبا برون آیید برون روید به
تعجیل از در دیگر
کای ز قافله و اماندگان رهپیما گذر کنید از این
کاروانسرای دودر

فوت مرحوم مغفور جنت مکان محمدابن علی عبدالله ریزی در شب دوشنبه سیزدهم شهر صفرالمظفر سنه ۱۳۳۹ از این دنیای غرور فانی رخت به سرای سرور باقی بست. بحق الحق و نبی المطلق به حرمة سوره مبارکة الفاتحۃ. کاتب کمترین خلق الله

محمد طاهرابن خاتم» (شکل ۱۹).

شکل ۱۹- اسناد تاریخی یافت شده در مسجد جامع انصارستان (محمدزاده، ۱۳۹۵)

۳. برای حفظ سندیت یادگاری دیواری، ایيات شعر

صاحبہ کننده: آزاده حریری، مکان: خانه تاریخی جناب.

سیلانی، محمدرضا، (۱۳۹۴)، نوہ عباس بهشتیان،
صاحبہ کننده: آزاده حریری، مکان: هنرگاه سیلانی.

الفت، محمود، (۱۳۹۵)، نوہ محمدباقر الفت،

صاحبہ کننده: مریم قاسمی سیچانی و آزاده حریری،
مکان: محله حسن آباد.

محمدزاده، فضل الله، (۱۳۹۵)، دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه هنر اصفهان. صاحبہ کننده: شیما تراب و آزاده حریری، مکان: مسجد جامع انصارستان شهرستان جم (استان بوشهر).

مستغاثی، شیرین، (۱۳۹۵)، پژوهشگر، صاحبہ کننده: آزاده حریری، مکان: دانشگاه هنر اصفهان.

مظاہری، جمشید، (۱۳۹۲)، متخصص نسخ تاریخی،
صاحبہ کننده: آزاده حریری، مکان: دانشکده ادبیات دانشگاه اصفهان.

ملاباشی، محمود، (۱۳۹۵)، دییر ادبیات (بازنیسته آموزش و پرورش اصفهان)، صاحبہ کننده: مریم قاسمی سیچانی و آزاده حریری، مکان: خانه تاریخی ملاباشی.
ملک التجار، عبدالحسین، (۱۳۹۴)، نوہ ملک التجار،
صاحبہ کننده: مریم قاسمی سیچانی. مکان: انگورستان ملک.

ه. منابع لاتین

C. (1842). Description de l'Arménie, la Texier Perse et la Mésopotamie, Typ. de F. Didot frères.

ی. سایت‌های اینترنتی

<http://esfahanpeople.persianblog.ir>

ویرایش نشده است.

۴. برای حفظ اصالت اسناد معاملاتی، متن اسناد ویرایش نشده و عیناً جملات اسناد ارائه شده است.

۵. برای حفظ اصالت اسناد معاملاتی، متن اسناد ویرایش نشده و عیناً جملات اسناد ارائه شده است.

۶. به هریک از اتاق‌های خانه یا هر بخش آن که یک خانواده در آن ساکن بوده‌اند، گفته می‌شده است (بهشتی، ۱۳۸۸: ۲۸۷).

۷. آنتوان سوروگین معروف به «آنتوان خان» عکاس ایرانی گرجستانی زمان ناصرالدین شاه قاجار. او با مجموعه عکس‌های خود از مردم، مکان‌ها، آداب و رسوم، مشاغل و به خصوص اقوام ایرانی تصاویر درخوری به ثبت رساند و آثار او به لحاظ تاریخی اهمیت و اعتبار ویژه‌ای دارد.

۸. مجموعه دفاتر و اسنادی را می‌گویند که بر مساحت اراضی مزروعی و غیرمزروعی و ابینه و املاک و نقشه و حدود تفضیلی آنها در منطقه‌های مختلف کشور دلالت می‌کند. غرض از این دفاتر و اسناد تعیین مالیات‌های ارضی بر حسب ارزش املاک و منافع آنهاست (جعفری لنگرودی، ۱۳۶۸: ۵۶۱).